

PARAULA I VIDA

Mans Unides ens educa en la justícia i la solidaritat

Fa pocs dies que hem tingut l'Assemblea diocesana de Mans Unides d'Urgell i Andorra preparant precisament la Campanya del 2012 que té lloc aquests primers dies de febrer, amb el divendres del dejuni voluntari contra la fam, i després s'allarga durant tot l'any. Va ser una reunió francament esperançadora. El bé i la caritat es difonen, i són molts els qui hi col·laboren. I Déu s'hi complau! Ens ho diu Jesús: «*Amb el Regne de Déu passa com quan un home sembla la llavor a la terra: tant si dorm com si està despert, de nit i de dia, la llavor germina i creix, sense que ell sàpiga com*» (Mc 4,26-27). Estant al costat dels voluntaris de Mans Unides, comprovant el treball desinteressat i creatiu de tantes persones, veient que tot el que es recapta és escrupolosament entregat i que arriba

Assemblea de Mans Unides d'Urgell

als seus destinataris, revisant que tots els projectes de desenvolupament siguin duradors i impliquin sempre als qui se'n beneficien perquè hi puguin també ells col·laborar... tot ens omple el cor de joia cristiana. Es comprova un cop més que duent a terme accions reals d'amor i vivint històries de solidaritat extraordinàries, un

cristià se sent reviu, i comprova que n'és de veritat el que diu Jesús: «*Fa més feliç donar que rebre*» (Ac 20,35).

Unes dones d'Acció Catòlica, coratjoses i tenaces, fa més de cinquanta anys posaven uns fonaments de solidaritat amb els països en vies de desenvolupament, com a compromís de la seva fe catòlica i de la seva obediència als suggeriments del Papa Pau VI. Així fundaren Mans Unides, per tal de construir una bella història de solidaritat, que encara dura. A molts llocs del món, on hi ha dissort i necessitats, allí hi trobes el cartell d'una obra d'amor solidària, sostinguda per Mans Unides. N'hem de donar moltes gràcies a Déu.

La Campanya del 2011 va tenir una resposta molt positiva i va recollir a la Diòcesi 184.065 euros. El lema que ens acompanyarà durant la present campanya «**La salut dret de tots: actual!**» té a veure amb l'objectiu 6è del Mil·lenni (ODM n. 6) i el cercle viciós que cal trencar entre malaltia i pobresa. El projecte concret escollit per la nostra Diòcesi per al 2012 i que entre tots mirarem de fer realitat, es troba situat a Kènia i vol aconseguir «seguretat alimentària per a desplaçats». Ja sabem que a l'Àfrica el tema dels desplaçats per culpa de violències i guerres, és un gravíssim problema. Els governs se senten impotents. La campanya ens portarà a reflexionar sobre aquests problemes tan greus: salut i aliments.

També a l'assemblea diocesana es va informar àmpliament i amb gran entusiasme sobre el viatge de treball amb Mans Unides de tot Espanya que una col·laboradora de Balaguer ha realitzat al Brasil, per comprovar l'estil i les accions que està duent a terme Mans Unides. I és una experiència formativa intensa i única, encara que sigui breu.

En les actuals circumstàncies de crisi i de carències també a prop nostre, no podem deturar-nos o deixar d'ajudar. La caritat és per sempre, i els qui tenen mals endèmics i els ha tocat la pitjor part, ens demanen que no els oblidem, i tenen tota la raó. La igualtat per a tots, que neix de la nostra filiació divina, ha de ser un valor evangèlic de referència. Tots tenim dret a millorar i a poder gaudir del mínim per a viure amb dignitat. És una qüestió de justícia.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

Benet XVI visitarà Mèxic i Cuba

Del 23 al 26 del proper mes de març el Sant Pare visitarà Mèxic i del 26 al 28 estarà a Cuba, illa que celebra el quart centenari de la troballa i la presència de la «Virgen de la Caridad del Cobre», patrona de l'illa. El viatge ha suscitat molta expectació i es diu que aquesta visita apostòlica serà una de les notícies més importants de l'any 2012. El primer anunci d'aquesta visita el va fer el mateix Sant Pare al final de l'homilia que pronuncià durant l'eucaristia celebrada a la basílica de Sant Pere amb motiu de la solemnitat de la Mare de Déu de Guadalupe, patrona del continent Ilatinoamericà, i de la celebració del bicentenari de la independència dels països d'Amèrica Llatina i el Carib.

En la foto, el Sant Pare presidint aquesta eucaristia, amb una imatge de la Verge de Guadalupe al fons. El mateix 12 de desembre sortí cap a Mèxic i Cuba Alberto Gasbarri, coordinador dels viatges pontificis.

JORNADA DE MANS UNIDES

53 campanyes: mans unides per la vida

Atothom ens preocupa la salut, sobretot quan la perdem, quan correm el risc de perdre-la o quan som conscients de com es va deteriorant. Els que se senten més plens de vida i de força física sovint viuen aliens al valor real del que tenen i no mesuren els riscos o la possibilitat de perdre-la.

És la salut un dret del qual tots gaudim? Desgraciadament, no. El 2015 acaba el termini per aconseguir els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni (ODM), entre els quals n'hi ha tres que se centren en la salut: reduir la mortalitat infantil, millorar la salut materna i combatre el VIH/sida, la malària i altres malalties. En aquests anys s'han fet alguns avanços, però no són suficients. Falta la voluntat real dels governs de considerar els ODM com una prioritat política i realitzar les inversions econòmiques necessàries.

A més, hi ha malalties oblidades. Ni els governs, ni les indústries farmacèutiques se n'ocupen. Lluitar pels qui les pateixen no sol ser econòmicament rendible i l'èxit no sempre està garantit, perquè depèn de factors estretament relacionats amb la desnutrició, la misèria, la manca de serveis higiènics...

Es podria dir que ens hem acostumat a conivir amb la fatalitat que hi ha ma-

lalties de rics i malalties de pobres i que aquesta mentalitat és font de greus injustícies. La insensibilitat davant el patiment dels altres ha de ser superada mitjançant la informació, la formació de la consciència i la responsabilitat social.

El dret a la salut no és una qüestió exclusivament mèdica; qualsevol èxit mèdic pot ser inútil si no està garantit per una millora de les condicions de vida. Cal fer possible que tothom visqui en un entorn saludable, disposi dels aliments i l'aigua necessaris, compti amb un sistema sanitari bàsic que proporcioni atenció estable, tingui garantit l'accés a les vacunes, etc.

Les polítiques de despesa sanitària són insuficients, i fins i tot poden produir resultats contraris als desitjats, si no estan orientades a l'atenció i a la defensa integral de la vida.

Mans Unides dona suport i acompanya nombrosos projectes sanitaris basats en una visió integral de la promoció de la salut, conscients que només així podem defensar realment la persona, la dignitat sagrada de la qual no disminueix pel fet d'emmalaltir.

Delegacions catalanes
de Mans Unides

Una dita del beat Joan XXIII

S'escau aquest any el cinquantè aniversari de l'obertura del Concili Vaticà II, acte celebrat el dia 11 d'octubre de 1961 i presidit pel Papa Joan XXIII. Heus ací una sentència seva al final de la vida.

«A l'hora dels adéus o del «a reveure», recordo tot el que val més en la vida: Jesucrist beneït, la seva santa Església, el seu Evangeli i, de l'Evangeli de Jesús, la bondat suau i benigna, activa i pacient, invencible i victoriosa. No busco la glòria d'aquest món, l'espero en l'altre.»

Beat Joan XXIII

DIUMENGE V DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home a la terra, ¿no està sotmès a servitud, no passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deleix per asseure's a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi, m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora; ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat».

▶ Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor que conforta els cors desfets.*

Lloeu el Senyor, dóna bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets / i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangelí: hi estic obligat, i pobre de mi, que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat, podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. ¿Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballo a difondre l'evangelí, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dóna el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangelí, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà, i la va fer llevar; la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta, i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure també molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà en un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó amb els seus companys sortí a buscar-lo. Quan el trobaren, li digueren: «Tothom us està buscant». Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió». I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc, i traient els dimonis.

▶ Lectura del libro de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Habló Job diciendo: «El hombre está en la tierra cumpliendo un servicio, sus días son los de un jornalero. Como el esclavo, suspira por la sombra, como el jornalero, aguarda el salario. Mi herencia son meses baldíos, me asignan noches de fatiga; al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré?»

Se alarga la noche y me hartó de dar vueltas hasta el alba. Mis días corren más que la lanzadera, y se consumen sin esperanza. Recuerda que mi vida es un soplo, y que mis ojos no verán más la dicha».

▶ Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, / venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces,

¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles, me he hecho todo a todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y hago todo esto por el Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús y sus discípulos de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, y se lo dijeron. Jesús se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar.

Se levantó de madrugada, se marchó al descampado y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca.» Él les respondió: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido.» Así recorrió toda Galilea, predicando en las sinagogas y expulsando los demonios.

Jesús guareix la sogra de Pere. Miniatura del Missal Rico de Cisneros. Biblioteca Nacional (Madrid)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): 1Re 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56 ■ **dimarts**: 1Re 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13 ■ **dimecres**: 1Re 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23 ■ **dijous**: 1Re 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30 □ **divendres**: 1Re 11,29-32;12,19 / SI 80 / Mc 7,31-37 ■ **dissabte**: 1Re 12,26-32;13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10 ■ **diumenge** vinent, VI de durant l'any (lit. hores 2a setm.) (■ Barcelona): Lv 13,1-2.44-46 / SI 31 / 1Co 10,31-11,1 / Mc 1,40-45.

Marc ens presenta avui una jornada de Jesús a Cafarnaüm. En sortir de la sinagoga, Jesús va a casa de Simó i Andreu. Allà guareix la sogra de Simó que està malalta. Ve després el dinar. Al captard s'aplega davant de la casa tota la gent de la ciutat, amb els malalts i endimoniats. Jesús guareix molts malalts i treu molts dimonis. És un dia model: Jesús actua enmig del poble, en espais profans, com ara la casa de Pere. Allà guareix, allà menja, allà s'aplega la multitud... És l'espai ordinari de l'actuació de Jesús.

L'endemà, de bon matí, Jesús se'n va tot sol a pregar. Vet aquí una notícia senzilla i sense cap èmfasi

especial. Tanmateix, és una referència veritablement rellevant, precisament perquè és la notícia d'una activitat ordinària de Jesús. Els evangelis presenten nombroses referències a la pregària de Jesús. Segons Lluc, la pregària de Jesús l'acompanya en els moments més importants de la seva vida: baptisme, elecció dels apòstols, transfiguració, abans de l'ensenyament del parenostre, a l'hort de Getsemaní, en el moment de morir. Aquestes referències deixen entreveure la font de la confiança inusitada de Jesús en aquell qui gosa anomenar Pare (Abbà, cf. Mc 14,36).

Difícilment es pot entendre la vida de Jesús si no comptem amb un es-

pai de pregària i de discerniment, és a dir, sense aquest nucli d'intimitat i de confiança en Déu. Aquí hi ha la font de la seva gosadia i de la seva llibertat. Al cap i a la fi, la vida de Jesús va ser un constant discerniment, no es va emmotllar a un esquema fet i pastat. Va ser l'herald del Regne de Déu, no el protagonista del seu ensenyament. Un regne que feia present la bondat i la benvolença de Déu envers tothom, especialment els menys afavorits, els més allunyats, els més desgraciats. En una paraula, feia palès un Déu magnànim i proper a tothom. Però ho va haver de discernir cada dia.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

6. Tot el ser de Jesús és missió

Tornem encara al nostre text de Marc. Jesús escollí els dotze amb una doble intenció: «perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar». Han d'estar amb ell perquè així el coneixin, per arribar a tenir d'ell aquell coneixement que la «gent» seria incapaç de captar de fora, i no podria descobrir la seva singularitat.

Els dotze han d'estar amb ell perquè reconeixin Jesús en la seva unitat amb el Pare i així puguin donar testimoni del seu misteri. Com dirà més tard Pere en l'elecció de Maties, cal que el nou apòstol sigui «un d'aquests homes que ens acompanyaren durant tot el temps que Jesús visqué entre nosaltres» (Ac 1,21s). Cal que els dotze, des de l'exterior, arribin a una comunitat interior amb Jesús.

Al mateix temps, estan amb ell, a fi de poder ser un dia enviats seus, «apòstols» que portin al món el seu

missatge; primer a les ovelles perdudes de la casa d'Israel, després «fins a l'extrem de la terra» (Ac 1,8).

Sembla que estar amb ell i ser enviats seus són coses que s'excloïn, però és clar que van juntes. Han d'aprendre a estar amb ell, a fi que també estiguin amb ell fins a l'extrem de la terra. Aquest estar amb ell ja porta la dinàmica de la missió, ja que tot el ser de Jesús és missió.

El primer encàrrec que reben és predicar als homes la llum de la paraula, donar-los el missatge de Jesús. Els apòstols són en primer terme evangelistes; com Jesús mateix, anuncien el regne de Déu i apleguen els homes a formar part de la nova família de Déu. Però aquesta predicació no és de cap manera només paraula, no és només instrucció. És esdeveniment, com Jesús mateix ho és, paraula de Déu en persona. Quan els apòstols prediquen, menen a Jesús.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

Madres de bondad y de bien

Se llamaba Inés Verdejo. Hizo de madre toda su vida a niños y niñas huérfanos desamparados. Pertenecía a las religiosas Madres de los Desamparados y San José de la Montaña. Están en Barcelona desde 1886. Ellas acogen, miman, cuidan y forman —como madres— a más de cien niños y niñas, huérfanos desamparados, en siete hogares dentro del recinto del Santuario de Sant Josep de la Muntanya de Barcelona. Le pregunté: «Madre Inés: ¿qué casos recordará siempre?». Dijo:

—«Un matrimonio tenía dos niños de 4 y 2 años. La esposa padecía un cáncer y estaba embarazada de 8 meses. No podían operarla. Una cesárea salvó a la niña aunque necesitó de una incubadora. El esposo, llorando, nos pidió ayuda para sus dos niños. Nos los llevamos a casa. La niña, al salir del hospital, también vino a nuestro hogar. Su madre, casi sin voz, me dijo: “Cuiden de mis niños y de Rocío. ¡Con las ganas que yo tenía de una niña...!” Murió al domingo siguiente.»

—«Era un 24 de diciembre. En la puerta de la iglesia de Sant Josep de la Muntanya nos dejaron un paquete. Dentro había una niña pequeña, muy raquítica. Las 36 hermanas nos volcamos con todo el cariño hacia ella. Al cabo de dos años un matrimonio la adoptó.»

Hace un mes, madre Inés ha sido traspasada a la Vida eterna. Como escribía san Juan de la Cruz: «Al final de la vida, se nos juzgará de amor».

J. M. Alimbau

(*La Madre*. Col. Ayuda personal, Ed. Claret)

SANTORAL

5. ✠ Diumenge V de durant l'any. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. Dilluns. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. Dimarts. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

8. Dimecres. Sant Jeroni Emiliani (Venècia 1486-Somasca 1537), prev., fund. somascos. Santa Elisenda, vg.

9. Dijous. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

10. Divendres. Santa Escolàstica (s. v-vi), vg., germana de sant Benet. Santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. Dissabte. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858). Sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

CULTURA DE LA COMPASIÓN

Jesús nos lleva junto a los que sufren

Cuando Jesús atrae o llama a sus primeros seguidores, ¿sabéis donde los lleva en primer lugar? ¡A una boda en Caná! ¿Por qué? Porque «el reino de Dios es

como un banquete de bodas». Una boda es un signo de amor, de unidad, de paz, de fecundidad, donde un varón y una mujer se hacen una sola carne. No todos estamos llamados a contraer matrimonio, pero todos estamos llamados al banquete de bodas del Cordero tal como se describe en el libro del Apocalipsis. En Caná el agua se transforma en vino. Nuestra humanidad está llamada a ser transformada por Dios; nuestros corazones de piedra en corazones de carne.

Después de esto, Jesús no lleva a sus seguidores a una escuela de aprendizaje, sino junto a las personas que sufren. Les revela la compasión de su propio corazón hacia los pobres, los rotos, los oprimidos, y cómo él viene a traerles vida y esperanza: una buena nueva.

Los lleva primero junto a una mujer marginada, de otra religión y otro grupo étnico, una mujer de mala reputación, que está sola y aislada y se siente culpable; ha vivido ya con cinco hombres diferentes. Después se encuentran con un padre angustiado, aplastado por el dolor; su hijo pequeño se está muriendo.

A continuación van al hospital psiquiátrico local, la piscina de Betesda, donde «había multitud de enfermos: ciegos, cojos y paralíticos». He visitado muchos lugares como este en nuestro mundo; son los lugares donde están todas las personas no deseadas y rechazadas. Me conmueve el hecho de que sea este uno de los primeros lugares a los que Jesús lleva a sus discípulos, de modo que puedan encontrarse con personas que están rotas y descubran cómo las ve Él, cómo está cerca de ellas y las ama. Y los discípulos empiezan a experimentar cómo sus corazones se abren compasivamente.

Jean Vanier

(*Escritos esenciales*, Ed. Sal Terrae)

ENTREVISTA

JOSEP OTÓN

Ressorgiment de l'espiritualitat

L'obra *El reencantament postmodern*, una anàlisi del ressorgiment de l'espiritualitat que s'està produint en diversos àmbits de la vida social, ha estat guardonada amb el XXII Premi Joan Maragall, que atorga la Fundació Joan Maragall (FJM) a una obra d'assaig o d'investigació sobre cristianisme i cultura. El seu autor, Josep Otón, és el doctor en història, catedràtic d'ensenyament secundari i professor a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB). El llibre està pensat per a tothom que vulgui conèixer aquest nou context religiós i, en particular, «per als creients que se sentin interpel·lats pel ressorgiment de l'espiritualitat i cerquin criteris de discerniment per interpretar aquesta nova situació», afirma Josep Otón.

Per què s'està produint un ressorgiment de l'espiritualitat?

D'una banda és una reacció a la fredor d'un excessiu racionalisme que duu a la recerca d'altres dimensions de la persona. I, d'una altra, és una conseqüència del contacte amb altres cultures que no han viscut l'eclipsi del sagrat. Es caracteritza per l'èmfasi en una experiència personal articulada a través de continguts religiosos diversos que estan a l'abast gràcies a la globalització.

Quin és l'objectiu del treball?

El treball pretén superar estereotips i analitzar en profunditat els nous fenòmens religiosos per poder establir les bases d'un diàleg necessari, ja que la religió i l'espiritualitat tornen a ser un tema fonamental per a la convivència en la nostra societat.

Com s'estructura?

El treball combina la descripció dels fenòmens amb la seva interpretació a partir de l'anàlisi des de diferents perspectives. Està estructurat en cinc grans blocs: *La sintaxi del sagrat*, capítol introductor que planteja també el procés de desencantament del món i el seu posterior reencantament; *L'espiritualitat cosmopolita* dibuixa el mapa de les «noves religiositats»; *Els orfes de Déu* aprofundeix en l'anàlisi d'aquests fenòmens; *De la coexistència a la convivència* proposa les bases per a un diàleg fecund entre el cristianisme i les noves formes d'espiritualitat; i *La pluralitat original* és una reflexió sobre els textos bíblics referents a l'origen de l'Església primitiva, amb paral·lelismes amb la situació actual.

Oscar Bardají i Martín

Concert solidari de Reis a Sort

El dia 7 de gener, a l'església parroquial de St. Feliu màrtir de Sort, es dugué a terme un Concert de Reis en benefici de Càritas parroquial de Sort.

La soprano *Roser Cascante* i el pianista *Carles Farràs* oferiren unes magnífiques interpretacions d'un repertori ben conegut per al públic assistent. La primera part del concert recollia peces de diferents estils com «Lascia ch'io pianga» de G.F. Händel, l'«Ave Maria» de F. Schubert, «Gabriel's oboe» de la pel·lícula *La misión*, «Con te partirò» de F. Sartori o «És la Moreneta» d'A. Carceller. La segona part fou dedicada a la música de Nadal amb cançons tradicionals catalanes.

Des de Càritas parroquial de Sort agraeixen la generositat dels intèrprets i també un agraïment a tothom que hi assistí per la seva col·laboració en benefici de Càritas parroquial de Sort.

Visita d'Andorra STOP Accidents

Mons. Joan-Enric Vives va rebre el 17 de gener Núria Bernad, promotora d'*Andorra Stop Accidents*, associació que va ser presentada públicament a Andorra la Vella, Centre La Llacuna, el dia 26. La Sra. Bernad, a més de la seva mare, anava acompanyada per Ramon Giró i Josep Maria Calderó, de Barcelona.

Andorra Stop Accidents és una Associació d'ajuda i orientació per als afectats per accidents de trànsit, però que vol estendre la seva influència en l'educació viària, la prevenció i altres realitats.

Recés per als membres de la Vida Consagrada a Trepmp

Diumenge dia 15 de gener l'Arquebisbe Joan-Enric va predicar un Recés per als religiosos i religioses dels Arxiprestats del Pallars a la Residència Fiella de Trepmp, acompanyat pel Delegat diocesà per a la Vida Consagrada Mn. Jaume Vila i l'Arxiprest Mn. Joan Antoni Mateo, així com el diaca permanent Mn. Josep Montoya.

Al matí, va visitar les Religioses Clarisses del Sant Crist de Balaguer on va participar de l'adoració al Santíssim dels matins dels dies festius i va donar la benedicció.

Posteriorment visità la Comunitat de Trepmp de les Germanes Claretianes Missioneres de Maria Immaculada i va dinar amb elles, i a la tarda va predicar el Recés i va residir i compartir amb la Comunitat de Religioses Missioneres Filles de l'Immaculat Cor de Maria de la Residència Fiella de Trepmp. L'endemà visità la Comunitat de les Filles de l'Immaculat Cor de Maria de La Pobla de Segur, amb la residència que allí hi gestionen.

Al Recés amb motiu de la preparació de la propera festa de la Presentació de Jesús i dia de la Vida consagrada a l'Església (2 de febrer), hi van participar aquestes comunitats Religioses femenines i la Comunitat masculina dels Fills de la Sda. Família de Trepmp.

La Jornada de recés va consistir en una prèdica, silenci, el rès comunitari i solemne de Vespres i un berenar compartit després, amb diàleg sobre les activitats de les comunitats i sobre la recent visita als cristians de Terra Santa que l'arquebisbe acabava de realitzar.

Al recés, l'Arquebisbe Joan-Enric els parlà de la Vida consagrada entesa com a radicalització del propi baptisme, el gran do i la gran consagració rebuts, que ens fa fills de Déu, destinats a ser el seu poble i els seus estimats. I va comentar amb l'estil de la lectio divina la primera lectura d'aquell diumenge sobre la vocació del jove Samuel, el gran profeta d'Israel, aplicant-la a la vida consagrada avui, en l'Església.

Finalment desenrotllà alguns aspectes de la vida consagrada: la missió de tot consagrat, l'amor radical i totalitzador a Déu, la pertinença a Crist, l'estil profètic que ha de tenir la vida religiosa avui i ser servidors de la mateixa missió evangelitzadora de Crist.

Trobada amb els sacerdots i diaca de l'arxiprestat del Pallars Sobirà a Sort

Mons. Vives va iniciar, el 16 de gener, una ronda de visites als sacerdots mentre es duen a terme les trobades per Arxiprestats: Ho va fer a Sort, a l'Arxiprestat del Pallars Sobirà.

Les seves Visites a tots els sacerdots de la Diòcesi d'Urgell en una de les reunions dels Arxiprestats que habitualment tenen, va començar per l'Arxiprestat del Pallars Sobirà, a Sort, acompanyat per l'Arxiprest Mn. Antoni Elvira. L'Arquebisbe centrà el diàleg de tots en tres punts: la nova evangelització a què estem convidats, especialment en l'Any de la fe que celebrarem i aplicada al nostre món rural; així com a la presència eclesial en els pobles petits com en l'Arxiprestat del Pallars Sobirà; i el que pretenem amb l'Escola Diocesana de formació permanent que aviat s'obrirà a Balaguer.

El diàleg ple de comunió i d'escolta mútua va centrar-se en la situació de cada un dels sacerdots i del diaca, el seu treball, però sobretot les vivències de fe i de servei sacerdotal que van realitzant cadascun d'ells. També l'Arquebisbe explicà les vivències del seu darrer viatge en suport dels Cristians de la Terra Santa. I van poder expressar lliurement les seves demandes al bisbe i al Bisbat.

Visita a la Residència M. de Déu de Ribera de La Pobla de Segur

Dilluns dia 16 de gener l'Arquebisbe d'Urgell va visitar les Religioses Missioneres Filles de l'Immaculat Cor de Maria i la Residència geriàtrica *Mare de Déu de Ribera* que elles gestionen a La Pobla de Segur. Va estar amb les Religioses i el personal sanitari i va saludar Mn. Agustí Romero i tots els residents, que en aquells moments tenien diverses activitats.

La Residència va inaugurar fa uns mesos una ampliació amb l'ajut del pla d'obres de l'Ajuntament de La Pobla i la generositat de la família Seguí-Gasa, originària de La Pobla i emigrada actualment a l'Argentina, que n'han estat sempre benefactors. A la Residència hi ha actualment 6 religioses i 73 ancians acollits, i hi ha el projecte de fer-hi també atenció de dia per als ancians que ho desitgin.

El Consell General dels Religiosos Fills de la Sda. Família visiten Trepmp, ciutat natal del seu fundador

El dia 13 de gener a Trepmp, el Superior general dels Fills de la Sagrada Família, P. Jesús Diaz S.F., amb el Consell de Govern i els consellers delegats de diverses nacions, van culminar la reunió del seu Consell General Extraordinari que celebren cada tres anys, venint en pelegrinatge a Trepmp, ciutat natal i lloc del baptisme del seu fundador Sant Josep Manyanet.

Acollits pels dos religiosos de la Congregació que formen Comunitat a Trepmp i els sa-

cerdots de la Parròquia, van celebrar la Santa Missa a la Basílica de la Mare de Déu de Valldeflors, a la qual va ser ofert Sant Josep Manyanet per la seva mare, quan era petit.

També van visitar el remodelat Casal Manyanet, guiats pel P. Josep M. Blanquet S.F. La visita va acabar amb un dinar de germanor. En les següents setmanes van fer també aquesta visita els responsables de pastoral de la Congregació vinguts de diversos indrets del món.